39 L. 1202^E

12.9.1833

94

ΟΜΙΛΙΑ

ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΛΗΡΟΝ,

ΕΠ' ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΘΕΝΤΑ,

ΡΗΘΕΙΣΑ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΩΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΑΞΩΝ, ΚΑΙ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ,

ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ.

Συνεπευφημοῦντες ἀπὸ ψυχῆς εἰς τοὺς σοφοὺς ἐν ταὐτῷ καὶ εὐσεβεῖς λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ Προτιμότατος ἡμῶν Ὕπαρχος, καὶ ὡς καλὸς κἀγαθὸς Πολίτης, καὶ ὡς τέκνον γνήσιον τῆς Ορθοδόξου Ανατολικῆς Ἐκκλησίας προσεφώνησεν, ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ διευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς τὸν λόγον, Αγία καὶ Ιερὰ Σύναξις, ὄχι ποτὲ διὰ νὰ προσθέσωμεν τὶ εἰς τὰ παρὰ τῆς Αὐτοῦ Προτιμότητος ἐκφωνηθέντα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν χρέος, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς καὶ τῆς ἰδίας ἡμῶν συνειδήσεως τὸ κέντρον, καὶ τῆς Αρχιερατικῆς Προςασίας ὁ χαρακτήρ.

Ακούσατε λοιπὸν, Ιερεῖς ἅγιοι τοῦ ἐν Αγίοις Θεοῦ, ἀκούσατε, καὶ κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ ἐν Κυρίῳ Συλλειτουργοῦ καὶ Πατρός σας, ὅς τις ἐν ὀνόματι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος παρουσιάζει τὴν ὥραν ταύτην ἐνώπιόν σας· ναὶ, ἐν ὀνόματι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος παρουσιάζομεν τὴν ὥραν ταύτην ἐνώπιόν σας, ὡς πρεσβεύοντες ὑπὲρ Χριςοῦ, τοῦ κοινοῦ Λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος, τοῦ αἰωνίου καὶ ἄκρου ἡμῶν Αρχιερέως. Η περισπούδαστος καὶ θεοφιλὴς

Αρ. Εισ. 299
V210

πρᾶξις, περὶ τῆς ὁποίας ὁ λόγος πρόκειται τώρα, ἀπαιτεῖ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην ἀπὸ μέρους σας προσοχὴν καὶ σκέψιν. Ο λαὸς ζητεῖ τὸν Αρχιποίμενά του, ἡ Εκκλησία τὸν Νυμφίον της, σεῖς οἱ ἴδιοι τὸν Επίσκοπον καὶ Αρχιερέα σας, οἱ πάντες εἰς ἕνα λόγον τὸν γνήσιον διάδοχον τῶν Ιασώνων καὶ Σωσιπάτρων, τῶν Απολλοδώρων καὶ Αρσενίων ἡ δὲ ὑμετέρα ἁγιωσύνη συνελθοῦσα τώρα ἐπὶ τούτου, καθὼς ποτὲ τῶν Ιερῶν Αποςόλων ὁ σύλλογος εἰς τῆς Ιερουσαλὴμ τὸ ὑπερῷον, μέλλει νὰ ἀπαντήσῃ τὴν εὐχὴν ταύτην τῆς εὐσεβείας, ἐκλέγουσα κατὰ τὴν φωνὴν ἀπαθοῦς, εἰλικρινοῦς, καὶ πεφωτισμένης συνειδήσεως τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἤθελε προσδιορίσει νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ὁμοταγῶν Αρχιποιμένων τῆς Εκκλησίας. Θεωρήσατε τώρα, ἀδελφοὶ ἐν Χριςῷ, καὶ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, θεωρήσατε λέγω τώρα, καὶ συλλογισθῆτε πόσον περισπούδαςον εἶναι τὸ πρᾶγμα, πόσον ἄξιον σκέψεως εἶναι τὸ τοιοῦτον ἔργον. Η ἐκλογὴ τοῦ Αρχιερέως ἐθεωρήθη πάντοτε, καὶ δικαίως, ὑφ᾽ ὅλης τῆς Ορθοδόξου Εκκλησίας ὡς ἓν τῶν περιβλεπτοτέρων ἀντικειμένων τῆς προσοχῆς καὶ ἐπιςασίας της. Σύνοδοι, Κανόνες, Διδάσκαλοι, Πατέρες, αὐταὶ τέλος πάντων αἱ ἱεραὶ καὶ θεόπνευςοι Γραφαί, διαλαμβάνουν κατ᾽ ἀξίαν τοῦ πράγματος, καὶ διεγείρουν, καὶ προσκαλοῦν τὴν εἰς τοῦτο ἐντονωτέραν προσοχὴν τῶν Πιςῶν. Καὶ διὰ νὰ ἀφήσω τὰ πολλά, τί δὲν εἶπε, καὶ τί δὲν ἔγραψε περὶ τούτου ὁ πολὺς καὶ μέγας Χρυσόςομος; Η̎ διὰ νὰ σᾶς παραπέμψω εἰς ἀνώτερον ἀκόμη κῦρος, πόσα δὲν προδιαγράφει ἐπίσης ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος, ὁ μέγας οὗτος Απόςολος, τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος καὶ κῆρυξ; Σεῖς, ἀδελφοί, πρέπει νὰ τὰ γνωρίζετε, καὶ ἡμεῖς τὰ παρατρέχομεν διὰ τὸ συντομώτερον. Καὶ τί θαυμαςόν; Ο Αρχιερεὺς εἶναι ἡ ὁρατὴ εἰκὼν τοῦ ἀοράτου ἐκείνου Αρχιποίμενος καὶ ἐπισκόπου τῶν ψυχῶν μας, εἶναι ὁ διάδοχος τῶν τρισμακαρίων Αποςόλων, εἶναι ἡ κόρη, διὰ νὰ εἴπω οὕτω, τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ιησοῦ Χριςοῦ. Οθεν καὶ ἀπὸ τὴν ἀρίςην ἐκλογὴν τούτου ἐξαρτᾶται ἡ εἰς τὸ καλήτερον πάντοτε τῆς Εκκλησίας ἀποκατάςασις, ἡ δόξα καὶ τὸ κλέος τῆς Αρχιερατικῆς Καθέδρας, ἡ ὠφέλεια καὶ σωτηρία τοῦ χριςωνύμου πληρώματος. Εἰς ποίας λοιπὸν πνευματικὰς εὐθύνας δὲν καθυποβάλλονται, ὅσοι μέλλοντες νὰ ἐκλέξωσι τοῦτον, παραβῶσι τὰ καθήκοντά των, ἀθετοῦντες τὴν φωνὴν τῆς ἰδίας των

συνειδήσεως! Υπόδικοι εἰς τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, εἶναι ἐπίσης ὑπεύθυνοι καὶ εἰς ἐκείνην τῆς ὅλης Εκκλησίας. Οταν λέγωμεν ὅμως συνείδησιν, καὶ ἐδῶ ἐπιθυμοῦσα νὰ προσηλώσετε ἐκτενέςερον τὴν προσοχήν σας, διότι εἰς τοῦτο πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων σφάλλουν πολλάκις, μὴ συλλογιζόμενοι ὀρθῶς περὶ τοῦ πράγματος, καὶ προσπταίοντες ἐπομένως εἰς τὸ δίκαιον, εἰς τὸ ὀρθὸν, εἰς τὸ ἀληθὲς, ὅταν λέγωμεν συνείδησιν, δὲν πρέπει νὰ ἐννοῶμεν, ἢ νὰ ἐκλαμβάνωμεν ὡς τοιαύτην τὴν αὐθόρμητον ἐκείνην ὄρεξιν, ἢ διὰ νὰ εἴπω οὕτω συμπάθειαν, εἴτε διάθεσιν πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, διεγειρομένην πολλάκις εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὸν δεσποτισμὸν τῆς προλήψεως, ἢ καὶ προκαταλήψεως, ἐπειδὴ τότε ἠθέλαμεν καταντήσει νὰ ἔχωμεν συνωνύμους καὶ ἰσοδυνάμους, συνείδησιν καὶ ἀκρισίαν, συνείδησιν καὶ ἀσκεψίαν. Τοιαύτην συνείδησιν ἤθελέ τις τὴν ὀνομάσει συνείδησιν τυφλὴν, ἢ διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν φράσιν τοῦ Αποςόλου, συνείδησιν κεκαυτηριασμένην, καὶ ἐπομένως ἀναξίαν ἀξιομισθίας. Συνείδησιν λοιπὸν λέγοντες, πρέπει νὰ ἐννοῶμεν τὴν ἀπὸ τὰ πράγματα πεφωτισμένην καὶ ὁδηγουμένην ἐκείνην κρίσιν τοῦ λόγου, ὅςτις φωνάζει διὰ τῆς καρδίας· καὶ μὲ τοιαύτην συνείδησιν χρεωςεῖτε σήμερον νὰ ἐπιφέρετε τὰς ψήφους σας. Οὕτω θέλετε ἐκπληρώσει τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Εκκλησίαν χρέος σας. Οὕτω θέλετε ἀπαντήσει εἰς τοὺς κοινωφελεῖς σκοποὺς τῆς Σεβαςῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως. Οὕτω τέλος πάντων θέλετε ἐπισύρει τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας τῆς Κοινῆς ἡμῶν Μητρὸς, τῆς Μεγάλης Εκκλησίας, καὶ τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν ἐν Χριςῷ Πατρὸς, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Μὴν ἀποβλέψετε λοιπὸν, ἀδελφοὶ, εἰς πάθη ἀνθρώπινα· μὴ, διὰ τὸ καλὸν τῆς Εκκλησίας, διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριςοῦ σᾶς ἐξορκίζω, μὴν ἀποβλέψετε λέγω πάλιν εἰς πάθη ἀνθρώπινα, μὴ εἰς ἰδιοτελείας, ἢ εἰς προλήψεις· ἀλλὰ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπικαλεσάμενοι, καὶ τὴν ἀπαθῆ καὶ πεφωτισμένην συνείδησίν σας συμβουλευθέντες, δόσετε τὰς ψήφους σας τοιουτοτρόπως, ὥςε νὰ δυνηθῆτε τῷόντι νὰ εἴπητε κατὰ τὴν Αποςολικὴν ἐκείνην ἀπόφασιν, Εδοξε τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν.

Ιησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ιησοῦ ὁ αἰώνιος καὶ ἄκρος ἡμῶν Αρχιερεὺς, ὁ ἀόρατος Επίσκοπος καὶ ἀθάνατος Νυμφίος τῶν ψυχῶν μας, ἐπάκουσον ἡμῶν τὴν ὥραν ταύτην, ἐξαποςέλλων, Παντεπίσκοπε, εἰς ἡμᾶς τὴν χάριν τοῦ

Παναγίου σου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος. Ἰδοὺ, ὁ λαός σου καὶ ἡ Ἐκκλησία σου σὲ ἱκετεύουν, προβάλλοντες εἰς πρεσβείαν τὴν ἀειπάρθενον Μητέρα σου, τὴν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον, καὶ τὸν ἀκαταίσχυντον ἡμῶν Προςάτην, τὸν Ἱεράρχην σου καὶ θαυματουργὸν Σπυρίδωνα. Σὺ, Παντοδύναμε, τὸ ὑπεσχέθης, καὶ ἡμεῖς τὸ πιςεύομεν, ὅτι, ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά σου, ἐκεῖ εἶσαι καὶ σὺ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν.